

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*

# DE TREINREIS

Toneelstuk voor kinderen vanaf 7 jaar

door

Joris Van den Eynde

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 2000

## OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.*

*Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.*

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT I

Van den Eynde, Joris

De treinreis : toneelstuk voor kinderen vanaf 8 jaar / Joris van den Eynde. - Antwerpen : Toneelfonds J. Janssens, 1992. - 36p. ; 30 cm.

ISBN 90-385-0191-9 : 210 BEF.

Doelgroep : Toneelverenigingen

NUGI: 302

Wettelijk depot D/1992/220/56

ISBN 90-385-0191-9

cop. 1992 Toneelfonds J. Janssens/Joris van den Eynde

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

**PERSONAGES**

**MAMS**

**LISA**

**JAN**



DEKOR: een slaapcoupé.

MAMS

(Komt met twee kinderen de slaapcoupé binnen, zet haar tas op de bank en legt haar koffer op het bagagerek.)  
Kom, Jan, geef uw tas. Lisa!

LISA

Dat zijn bedden! Ik mag straks vanboven liggen, hè, mams?

MAMS

Lisa!

JAN

Lisa, geef uw tas aan mama.

LISA

Ja, wacht eens, zeg.

MAMS

Lisa, kom, uw plaats is hier.

LISA

Ik wil aan het raam zitten

MAMS

Dat gaat niet. Die bank is gereserveerd voor andere mensen.

JAN

Komen hier nog andere mensen?

LISA

Je had beloofd dat ik aan het raam mocht zitten. En nu zit alleen Jan aan het raam.

MAMS

Dat is waar. Jan, nu mag Lisa aan het raam zitten en op de terugweg moogt gij daar zitten.

JAN

Waarom? Ik zat hier het eerst. Als Lisa hier zat, had die dan ook weggemoeten voor mij? Nee!

MAMS

Ik had het beloofd aan Lisa. Ook al omdat diegene die aan het raam zit in principe ook in het bovenste bed mag slapen.

JAN

Dat is dan helemaal oneerlijk. Lisa mag dus èn aan het raam zitten èn in het bovenste bed slapen.

MAMS

Ja, dat zijn nu eenmaal de spelregels. De plaatsen zijn vooraf zo verdeeld.

LISA

Mams!

MAMS

We moeten ons daar nu wel niet aan houden, maar waarom ook niet? Op de terugweg geldt tenslotte juist hetzelfde voor u.

LISA

Mams!

MAMS

Vooruit, Jan, doe nu wat ik zeg. (Jan gehoorzaamt. Mams begint te lezen in een vrouwenmagazine.)

LISA  
Mams?

MAMS  
Ja?

LISA  
Ik ben blij dat we weer allemaal samen op reis gaan. Jij ook?

MAMS  
Natuurlijk, Lisa.

LISA  
Je mag nu nooit meer ziek worden, hè mams!

MAMS  
Daar hebben we spijtig genoeg zelf niets over te zeggen, Lisa. Was dat maar waar.

LISA  
Ik wil niet nog een keer voor een heel jaar naar Nederland.

MAMS  
Ge waart toch graag bij tante Anne.

LISA  
Jawel. Maar ik ben toch veel liever bij jou.

JAN  
Mist ge uw Hollands vriendje dan niet?

LISA  
Ik heb geen Hollands vriendje.

JAN  
En Jeroen dan?

LISA  
Dat was geen vriendje, okee! Die zat gewoon in mijn klas.

JAN  
Nee... Hans... "Hans de Hollandse Gans" liep met zijn lange hals achter Lisa... euh... Lisa de Zwans.

LISA  
Ach, wat weet jij ervan...

JAN  
En wanneer gaat ge nu eindelijk eens stoppen met dat Hollands. Ge zijt al bijna een maand uit Sittard terug en ge spreekt nog altijd Hollands.

LISA  
Ik spreek geen Hollands. Ik heb dat al zo dikwijls gezegd.

JAN  
Nee, 't zal nog niet.

LISA  
Sittard ligt in Limburg, niet in Holland. En ik had altijd 8 of 9 op 10 voor Nederlands. Ik sprak het mooiste van de hele klas.

JAN  
En toch spreekt ge Hollands.

LISA  
Als jij een heel jaar bij tante Anne had gewoond, dan zou je net zo gesproken hebben.

JAN

Nee. Ik zat een jaar bij tante Nicole in Mechelen. Ik spreek toch geen Mechels.

LISA

Jij bent in Antwerpen naar school blijven gaan. Dat is niet te vergelijken.

JAN

(Aapt Lisa na) Jij bent naar Antwerpen naar school blijven gaan. Dat is niet te vergelijken.

LISA

Je weet gewoon niet meer wat te antwoorden.

JAN

Gij een heel goe.

LISA

Mams, mag ik een snoepje? (Mams geeft een snoepje aan de kinderen)

JAN

Oh, ik wil er ook zo één.

MAMS

Zo'n zijn er geen meer.

JAN

(Tot Lisa) Gij hebt al die goeie opgevreten, vreetzak.

LISA

Jij bent zelf een vreetzak. Jij hebt de vorige keer al die goeie opgegeten.

JAN

Gij een heel goe!

MAMS

Stop nu eens eindelijk. Jullie gaan toch weer niet de hele reis ruzie maken zeker?

LISA

Wanneer vertrekt de trein mams?

MAMS

Ja, we zijn heel goed op tijd deze keer. We zullen toch nog een klein kwartiertje moeten wachten voor we vertrekken.

LISA

En wanneer komen we aan bij de zee?

MAMS

Oeioeioei, dat duurt nog lang hoor. Ik heb thuis op de kaart toch getoond waar we naartoe gaan. Dat is zeker twaalf uur rijden. Lang hè?

LISA

Twaalf uur!? Ja, dat is heel lang.

MAMS

Het duurt acht uur voor we de eerste keer stoppen.

LISA

(Even later) Hoe laat is het nu? (Mams reageert niet) Jan, weet jij hoe laat het is?

JAN  
Nee. Gij?

LISA  
Jij hebt toch een horloge. (Jan toont het uur, maar trekt zijn arm overdreven vlug weer weg.) Zeg, ik heb dat niet kunnen zien.

JAN  
Hè?

LISA  
Ik heb dat niet kunnen zien.

JAN  
Hè?

LISA  
Ja, zeg.

MAMS  
't Is bijna twintig over acht, Lisa. Om half negen vertrekt de trein.

LISA  
Half negen? (Telt) Half tien, half elf, half twaalf, half één, half twee, half drie, half vier...

JAN  
Half zeven, half acht...

LISA  
Nu ben ik de draad kwijt. (Stopt haar oren toe en telt nu in stilte voor zichzelf) Dan komen we om half negen morgenochtend pas aan?

JAN  
Nee. Gij?

LISA  
Mams?

MAMS  
Kwart voor negen zoiets, ja.

LISA  
(Even later) Mams? (Geen reactie) Mams?

MAMS  
Ja, Lisa, wat is er?

LISA  
Mag ik een Suske en Wiske lezen?

MAMS  
Ja. Jan, wilt ge de boeken eens uit de koffer pakken?

JAN  
Nee. Gij?

MAMS  
Hou uw manieren maar!

JAN  
Ze kan dat zelf toch wel zeker.

LISA  
Ik kan dat niet. Dat is zwaar hoor zo'n koffer. En ik kan er niet aan.



JAN  
Gij kunt dat wel.

LISA  
Ik kan dat niet.

MAMS  
(Neemt zelf de boeken uit de koffer) Hier, zeveraars. En hou nu uw mond.

JAN  
(Stil) Oh, "De Goalgetter", die heb ik nog niet gelezen. Kom, Lisa, geef mij die en pakt jij dan één van die andere. Urbanus leest ge toch ook graag. En "De Goalgetter" heb ik nog niet gelezen.

LISA  
Dat is dan pech.

JAN  
Maar jij hebt die toch al gelezen?

LISA  
Niet helemaal.

JAN  
Oh, dat is wel.

LISA  
Ik zal het zelf toch wel weten zeker.

JAN  
Weten? Gij weet niks. Gij weet zelfs niet waar we nu naartoe gaan.

LISA  
Jawel!

JAN  
Zeg het dan.

LISA  
Naar de zee.

JAN  
Nee. Ik bedoel welke plaats. Welke stad of welk land.

LISA  
Ah! Naar...

JAN  
Ziet ge wel, ge weet het niet.

LISA  
Jawel... Marokko!

JAN  
Hoort ge dat mama. We gaan naar Marokko.

MAMS  
Ik heb het wel gehoord.

LISA  
Ahwel, ja. Dat is toch zo hè mams?

JAN  
Dat is fout.

LISA  
Dat is niet fout. We gaan naar Marokko.

JAN  
Nee, we gaan naar China.

LISA  
Dat is niet waar. Marokko.

JAN  
Het is niet Marokko. Het is Monaco, domme gans.

LISA  
Dat is toch hetzelfde. En ik ben geen domme gans. Jij bent een varkenskop.

JAN  
KRRO... KRRO... KRRO...

LISA  
Mams, zie nu. Jan doet weer onnozel.

MAMS  
't Is de laatste keer dat we samen op reis zijn geweest. Hebben jullie dat goed verstaan?

JAN  
En zeg dan eens waar we nu zijn?

LISA  
Hoe, waar we nu zijn?

JAN  
Ja! Hoe heet de stad waar we nu zijn. Hier. Moet ik er een tekeningetje bij maken?

LISA  
Parijs natuurlijk.

JAN  
Nee. Parijs.

LISA  
Dat zeg ik toch. Parijs.

JAN  
Parijs en niet PERijs. Ziet ge, ge kunt niet eens spreken. En ge kunt niet lezen ook. Kom, geef dat boek maar aan mij.

LISA  
Blijf daar af met uw varkenspoten.

MAMS  
En nu gaan jullie stoppen. (Staat recht) Jan, kom. Kom maar op mijn plaats zitten.

JAN  
Waarom? Ik zit hier goed.

MAMS  
Kom hier zitten, zeg ik.

JAN  
We zullen wel braaf zijn.

MAMS  
Ge zijt een schijnheiligeard. Ik zeg het nog één keer. Kom hier zitten. (Jan staat recht en gaat aan de andere kant aan het raam zitten. Mams zet zich naast Lisa) Ik heb gezegd "daar"! En doe die grijs van uw gezicht.